

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

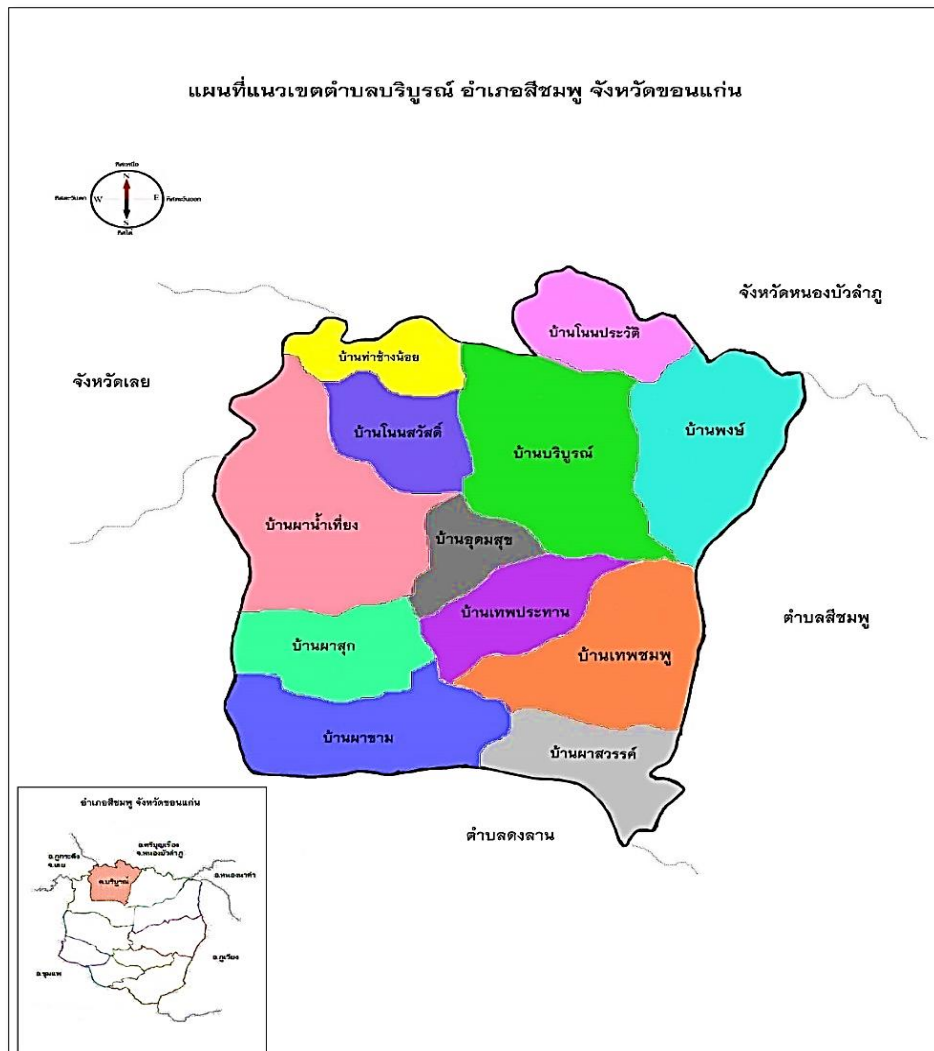
พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลบริบูรณ์

อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น

แผนที่และที่ตั้งของตำบลบริบูรณ์ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น โดยสังเขป

อาณาเขตของตำบลบริบูรณ์

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลนาออก อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู
- ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลดงลาน อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลสีชมพู อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลผานกเค้า อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพโดยทั่วไปและภูมิประเทศของตำบลบริบูรณ์ สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปมีลักษณะเป็นที่ราบสูงสลับภูเขา พื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติดงลาน พื้นที่เหมาะสำหรับการปลูกพืชไร่ชนิดต่างๆ มีลำน้ำที่สำคัญ คือ ลำน้ำห้วยปูน อ่างเก็บน้ำบ้านผาขาว ลำห้วยอีโงก ลำน้ำห้วยสายหนึ่ง ลำน้ำห้วยเตื่อ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศเป็นเหมือนอากาศทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั่วไป คือ ตอนกลางวัน และกลางคืน อากาศจะแตกต่างกันมาก ฤดูร้อน อากาศร้อนจัด ในบางปีฝนทิ้งช่วงไม่ตกต้องตามฤดูกาล เป็นปัญหาในการเพาะปลูกของชาวบ้าน ส่วนฤดูหนาวในเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม อากาศหนาวจัดแต่จะมีช่วงสั้นๆ เท่านั้น

๑.๔ ลักษณะของดิน

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ลักษณะดินเป็นดินร่วน ปนดินทราย เหมาะสำหรับทำการเกษตร อาศัยแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่มีอยู่ในหมู่บ้าน และน้ำฝนที่ตกตามฤดูกาล

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

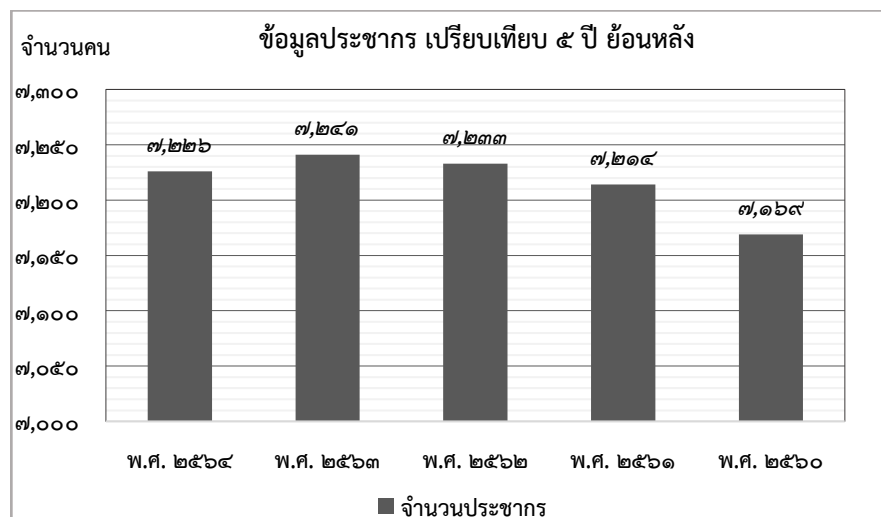
๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลบริบูรณ์ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอสีชมพู ห่างจากที่ว่าการอำเภอสีชมพูประมาณ ๑๕ กิโลเมตร มีเนื้อที่รวม ๔๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๐,๐๐๐ไร่ ซึ่งมีเขตการปกครองทั้งหมด ๑๒ หมู่บ้านและรายชื่อผู้นำชุมชน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓ - ๕ ปี และการคาดการณ์ในอนาคต)

กราฟแท่ง : แสดงข้อมูลการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร ย้อนหลัง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

จากกราฟข้างต้น แสดงให้เห็นถึงจำนวนประชากร ๕ ปีย้อนหลัง (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชากรผู้ที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ที่มีแนวโน้มไปในทิศทางเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงแสดงให้เห็นว่า ประชากรผู้สูงอายุในตำบลบริบูรณ์กำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างแท้จริง

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม (คน)
น้อยกว่า ๑ ปี - ๙ ปี	๔๘๖	๔๔๙	๙๓๕
๑๐ - ๑๙ ปี	๔๙๐	๔๔๖	๙๓๖
๒๐ - ๒๙ ปี	๕๙๑	๕๒๒	๑,๑๑๓
๓๐ - ๓๙ ปี	๖๑๓	๕๘๐	๑,๑๙๓
๔๐ - ๔๙ ปี	๕๙๖	๕๕๘	๑,๑๕๔
๕๐ - ๕๙ ปี	๔๖๐	๔๘๗	๙๔๗
๖๐ - ๖๙ ปี	๓๐๔	๓๐๔	๖๐๘
๗๐ - ๗๙ ปี	๑๒๒	๑๒๔	๒๔๖
๘๐ - ๘๙ ปี	๓๖	๕๓	๘๙
๙๐ ปีขึ้นไป	๘	๑๒	๒๐
รวมทั้งสิ้น	๓,๗๐๖	๓,๕๓๕	๗,๒๔๑

ข้อมูลจาก : ระบบสถิติทางการทะเบียน สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ประชากรตำบลปริบูรณ์

ประชากรในเขตตำบลปริบูรณ์ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น มีจำนวนทั้งหมด ๗,๒๕๖ คน แยกเป็นชาย ๓,๗๐๓ คน หญิง ๓,๕๕๓ คน และมีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๒,๓๒๕ ครัวเรือน รายละเอียดดังนี้

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)	จำนวนประชากร (คน)		
			ชาย	หญิง	รวมทั้งสิ้น
๑	ปริบูรณ์	๒๗๒	๔๙๕	๔๘๗	๙๘๒
๒	ท่าช้างน้อย	๘๕	๑๕๔	๑๓๔	๒๘๘
๓	พงษ์	๑๗๔	๓๖๐	๓๓๕	๖๙๕
๔	ผาน้ำเที่ยง	๓๗๐	๓๕๕	๓๔๗	๗๐๒
๕	ผาขาม	๒๙๑	๓๘๒	๓๖๐	๗๔๒
๖	โนนประวัตติ	๑๑๙	๒๕๓	๒๖๕	๕๑๘
๗	โนนสวรรค์	๑๔๑	๒๒๒	๒๑๕	๔๓๗
๘	ผาสวรรค์	๑๒๕	๒๐๔	๑๙๙	๔๐๓
๙	เทพชมพู	๒๕๑	๔๐๑	๔๑๐	๘๑๑
๑๐	เทพประทาน	๑๔๕	๒๐๐	๒๐๒	๔๐๒
๑๑	ผาสุก	๑๗๔	๓๗๐	๓๑๓	๖๘๓
๑๒	อุดมสุข	๑๗๘	๓๐๗	๒๘๖	๕๙๓
รวมทั้งสิ้น		๒,๓๒๕	๓,๗๐๓	๓,๕๕๓	๗,๒๕๖

ข้อมูลจาก: สำนักทะเบียนอำเภอสีชมพู ข้อมูล ณ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๕

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- สถานศึกษาในตำบลบริบูรณ์

- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๕ แห่ง
 - ๑) โรงเรียนบ้านผาขาม
 - ๒) โรงเรียนบ้านบริบูรณ์
 - ๓) โรงเรียนบ้านพงษ์โนนประวัตติ
 - ๔) โรงเรียนบ้านท่าช้างน้อยโนนสวัสดิ์
 - ๕) โรงเรียนบ้านผาน้ำทิพย์
- โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง
 - โรงเรียนผาขามวิทยายน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๒ แห่ง (สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลบริบูรณ์)
 - ๑) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเทพชมพู
 - ๒) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบริบูรณ์

๔.๒ สาธารณสุข

- การสาธารณสุข

มีสถานให้บริการสาธารณสุข ๒ แห่ง

- ๑) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านเทพชมพู ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๙ ตำบลบริบูรณ์ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น
- ๒) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านบริบูรณ์ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑ ตำบลบริบูรณ์ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น

๕. ระบบเศรษฐกิจ

๕.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบริบูรณ์ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม, ทำไร่ไถ่ยม, ทำนา, ทำสวน, เลี้ยงสัตว์

๕.๒ การอุตสาหกรรมและพาณิช

- โรงโม่หิน จำนวน ๑ แห่ง
- ตลาดนัดชุมชน จำนวน ๓ แห่ง
- ปั๊มน้ำมัน จำนวน ๔ แห่ง
- ปั๊มน้ำมันหมุน (ปั๊มหลอด) จำนวน ๓ แห่ง

๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบริบูรณ์ มีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ คือ

- ทรัพยากรดิน สภาพดินโดยทั่วไปเป็นดินเหนียวปนทราย
- ทรัพยากรน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ คือ
 - แม่น้ำ คลองธรรมชาติ และคลองขุด ลำน้ำ ลำห้วย จำนวน ๔ สาย
 - อ่างเก็บน้ำ จำนวน ๑ แห่ง
 - บึง หนอง และอื่น ๆ จำนวน ๒ แห่ง

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจอธิรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคม และการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของกรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี มนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติและประสานสอดคล้องกับด้านความมั่นคง ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดียิ่งกว่า

ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี

สังคมจะมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. ด้านความมั่นคง

(๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ และพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายใน และความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ และความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๒) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๔. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม

(๑) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) จัดระบบอนุรักษ์ พ้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การนำระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ
- (๖) ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๗) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๘) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ -๒๕๖๔)

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดนิสัยทัศน์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากนิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคม อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

กรอบยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้าง และพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีส่วนสูงชันในสังคมสูงวัยทั้งการดำเนินงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพ

๒. ยุทธศาสตร์การสร้าง ความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพเพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็ง ทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง รวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตรอุตสาหกรรมบริการ การลงทุน การพัฒนา SMEs และเกษตรกรรมรุ่นใหม่

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

๕. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่ม ประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม ประชาชนมีส่วนร่วม ประเทศปราศจากคอร์รัปชัน มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ มุ่งเน้นการพัฒนากายภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งการเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมือง การเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้มีความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ฯ

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ พัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค ประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด (๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

“ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ สู่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

เป้าประสงค์รวม

- ๑) เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด
- ๒) เพิ่มผลผลิตภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
- ๓) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัดรวม

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด
- ๒) อัตราการขยายตัวรายได้การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิต การเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป การเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ และโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัด (๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้า การลงทุนและการบริการของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

พันธกิจจังหวัด

๑. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง คนในชุมชนมีชีวิตอยู่ด้วยความผาสุก
๒. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน
๓. พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

เป้าประสงค์รวม

๑. อัตราการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น และมีเสถียรภาพ
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความมั่นคงทางสังคม

๓. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน

๔. ยกระดับการค้า การลงทุน และการบริการให้มีการเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขงและอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนา

อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากกลุ่มประเทศอนุ

ภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์ “ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ชุมชนเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน
๒. พัฒนาคคนให้มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และจริยธรรม
๓. จัดการศึกษาในและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
๔. สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และเครือข่ายการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน
๖. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์มีความสมดุล และเกิดประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน
๗. สืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ดงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๘ ยุทธศาสตร์ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการ
แข่งขันภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ตำบลบริบูรณ์น่าอยู่ เป็นแหล่งเรียนรู้ เชิดชูคุณธรรม นำการพัฒนา รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม”

๒.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคการเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่าง
ยั่งยืน

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ได้มาตรฐาน
เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน รองรับการพัฒนาตัวของเมืองในอนาคตและเศรษฐกิจของท้องถิ่น
๒. เพื่อสร้างรากฐานความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจในท้องถิ่น ให้ประชาชนมีรายได้ หลังฤดู
ทำการเกษตร การรวมกลุ่มการพัฒนาอาชีพของชุมชน
๓. เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำภาคการเกษตรให้สามารถมีน้ำใช้ตลอดการทำการเกษตร
๔. เพื่อส่งเสริมการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการประยุกต์ในการภาค
การเกษตรกรรม
๕. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๖. เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สุขภาพจิตดี สุขภาพกายดี
๗. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้าถึงการบริการทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึง และ
เตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก
๘. เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ
และสร้างจิตสำนึกร่วมอนุรักษ์ และรักษาสิ่งแวดล้อมของประชาชนในชุมชนระดับครัวเรือน ถึงระดับชุมชนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน
๙. เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี มุ่งเน้นธรรมาภิบาล ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนา การตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารจัดการขององค์กร

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้
๒. จำนวนแผนงาน/โครงการในการก่อสร้าง ปรับปรุง ถนน สะพาน ท่อหรือรางระบายน้ำ
๓. ร้อยละของประชาชนที่มีน้ำในการอุปโภคและบริโภค
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากภาคเกษตรกรรม
๕. ร้อยละของปริมาณแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น

๖. ร้อยละของเกษตรกรที่ดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญา
๗. ร้อยละของประชาชนมีสุขภาพดี
๘. จำนวนโครงการ/แผนงาน/กิจกรรมที่ส่งเสริมการสร้างเสริมความเข้มแข็ง
๙. จำนวนโครงการ/แผนงาน/กิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาทางสาธารณสุข
๑๐. ร้อยละของประชาชนผู้มีสิทธิได้รับสวัสดิการ
๑๑. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมเด็ก/เยาวชน/นักเรียน/ประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม

คุณธรรม จริยธรรมที่ดั่งาม

๑๒. จำนวนแผนงาน/โครงการในการจัดการความรู้ในหน่วยงานการศึกษา ศาสนา และ

วัฒนธรรม

๑๓. ร้อยละของจำนวนป่าชุมชนที่ได้รับการอนุรักษ์
๑๔. จำนวนโครงการ / แผนงาน/ กิจกรรมในการรักษาสิ่งแวดล้อม
๑๕. ร้อยละของการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของประชาชน
๑๖. ร้อยละความพึงพอใจในการรับบริการของประชาชน

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนได้รับการบริการระบบสาธารณสุขโรค สาธารณูปการเพียงพอและทั่วถึง
๒. ประชาชนมีอาชีพที่มั่นคง มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตและดำเนินชีวิตตามแนว

ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

๓. ประชาชนได้รับการพัฒนาให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ควบคู่กับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

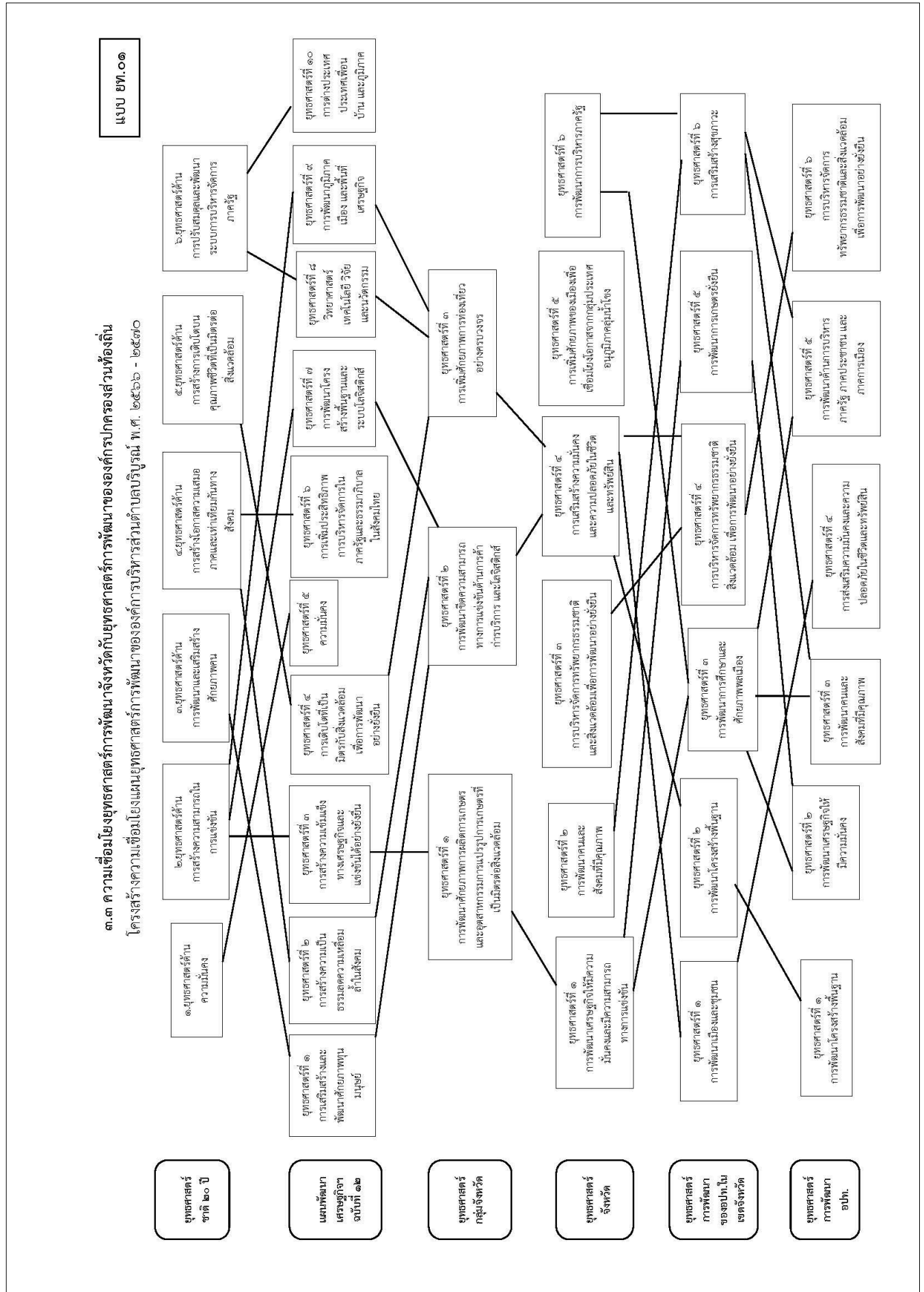
๔. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมชุมชนเข้มแข็ง มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

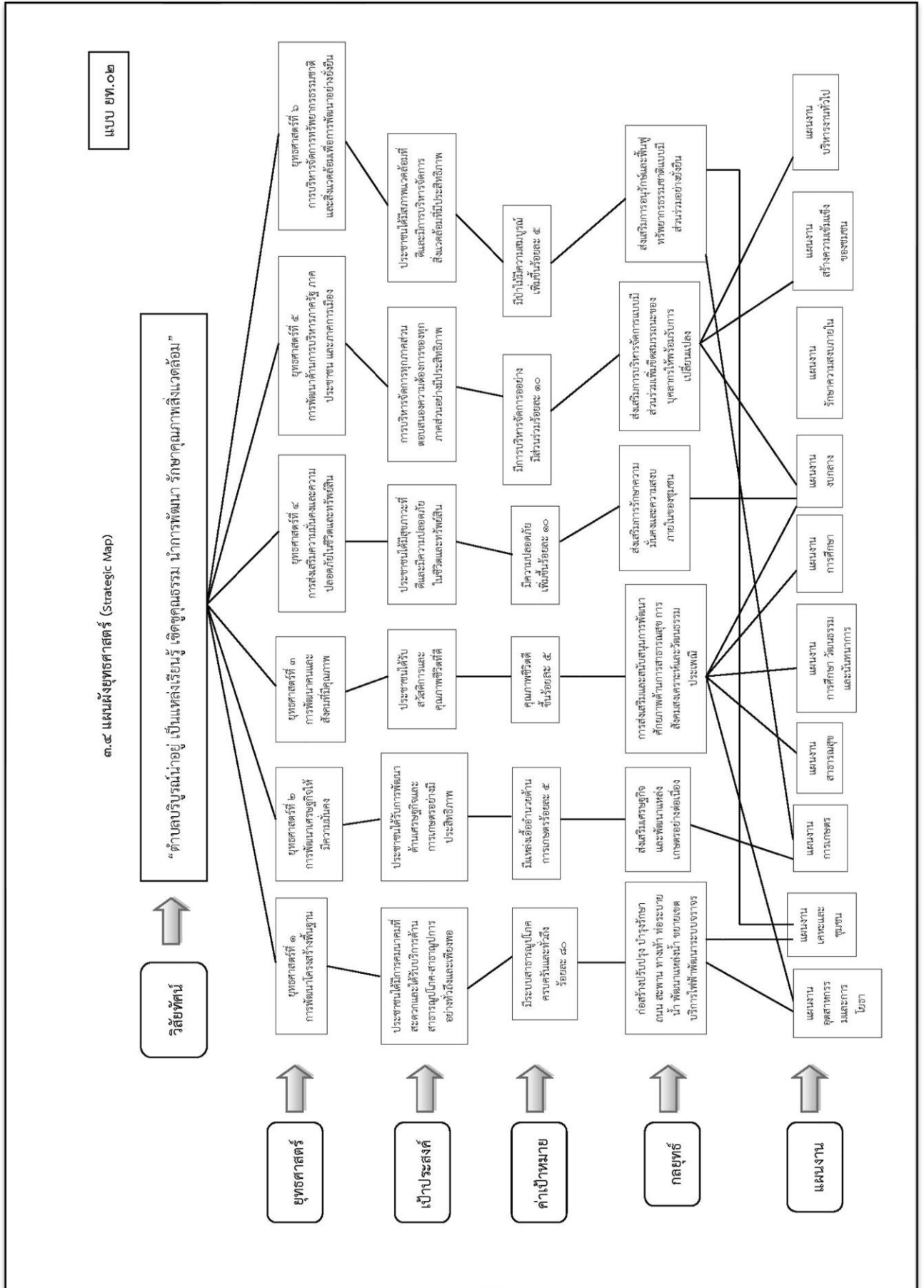
๕. เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล

๖. ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์ ควบคู่กับการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๖ กลยุทธ์

๑. พัฒนา ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบสาธารณสุขโรค สาธารณูปการให้ได้มาตรฐาน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชน
๓. พัฒนาแหล่งน้ำตามธรรมชาติ แหล่งน้ำใต้ดิน
๔. ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวทางของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. พัฒนาคูณภาพชีวิตของประชาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
๖. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชน
๗. พัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน
๘. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
๙. พัฒนาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสู่การบริหารภาครัฐที่ดี

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกได้ข้อมูล ดังนี้

ปัญหา	สภาพปัญหา
๑. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	๑. กลุ่มอาชีพที่ประชาชนตั้งขึ้นไม่มีระบบการบริหารจัดการที่ดี ๒. ปัญหาผลผลิตตกต่ำ ราคาผลผลิตตกต่ำ ๓. ครอบครัวยากจนได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต
๒. ปัญหาด้านสังคม	๑. ประชาชนในชุมชนขาดการมีส่วนร่วมในชุมชน ๒. บางชุมชนผู้นำชุมชนมีความแตกแยก ๓. ปัญหาอบายมุข ๔. ปัญหาโจรกรรม ๕. สถานที่ออกกำลังกายและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจชุมชนไม่มี ๖. ปัญหายาเสพติดระบายนในกลุ่มเยาวชน ๗. เยาวชนยังขาดความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด
๓. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ ๒. ไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่เพียงพอ ๓. ขาดแคลนน้ำในการอุปโภคและบริโภค ๔. ขาดการบริหารจัดการระบบประปาขนาดใหญ่ ๕. ถนนยังเป็นถนนบูกเบิกและถนนลูกรังอยู่หลายสาย
๔. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ	๑. ขาดระบบชลประทานที่ดี ๒. แหล่งเก็บน้ำ ห้วย หนอง คลอง บึง ตื้นเขิน ๓. ขาดระบบการดูแลแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ๔. ขาดน้ำเพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง ๕. ระบบการระบายน้ำภายในหมู่บ้านยังไม่ทั่วถึง
๕. ปัญหาด้านสาธารณสุข	๑. โรคระบาดตามฤดูกาล ๒. สุขภาพอนามัยของประชาชน ๓. ประชาชนขาดความเข้าใจในการดูแลสุขภาพ
๖. ปัญหาด้าน การศึกษา ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม	๑. สังคมไม่เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ๒. เยาวชนไม่สนใจในการหาความรู้นอกห้องเรียนเท่าที่ควร ๓. ขาดการรณรงค์ฟื้นฟู และอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี
๗. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล ๒. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ๓. ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม ๔. ประชาชนขาดความตระหนักในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ
๘. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ	๑. ขาดงบประมาณในการบริหารจัดการ ๒. บุคลากรในการดำเนินงานมีจำกัด

การวิเคราะห์ SWOT Analysis

จุดแข็ง(Strength=S)

๑. ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง
๒. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลบริบูรณ์ มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
๓. งบประมาณต้นทุนการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก โดยเฉพาะการก่อสร้างถนนลูกรัง เนื่องจากมีบ่อลูกรังอยู่ในพื้นที่ ส่วนต้นทุนอื่นๆขึ้นอยู่กับท้องตลาด
๔. มีระบบอินเทอร์เน็ตที่รวดเร็ว จึงตอบสนองการบริหารงานด้านการคลัง ด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ได้มีประสิทธิภาพ
๕. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนา มุ่งเน้นการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
๖. ผู้บริหารที่มีศักยภาพในการสรรหางบประมาณในการพัฒนาตำบล

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑. โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูงองค์การบริหารส่วนตำบลบริบูรณ์ไม่สามารถดำเนินโครงการได้จึงต้องพึ่งงบประมาณจากหน่วยงานอื่น
๒. วัสดุ และเครื่องมือ บางอย่างไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
๓. การบริหารงานด้านโครงการที่เกี่ยวกับกลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกรไม่มีการรวมกลุ่มแบบเข้มแข็ง
๔. ผู้นำชุมชนบางชุมชนขาดความสามัคคี และยังคงมีความขัดแย้งที่ยังแฝงอยู่ทางด้านการเมือง
๕. บุคลากรยังขาดความรู้และความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานที่ไม่ตรงต่อคุณวุฒิ
๖. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. การจัดเก็บรายได้ เช่น ภาษีโรงเรือน ฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบริบูรณ์ยังจัดเก็บได้น้อย
๘. ปัญหาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่นและกลุ่มคนใช้แรงงาน
๙. มีพื้นที่ห่างไกลกัน จึงทำให้แต่ละหมู่บ้านมีความห่างไกลกัน และยังต้องมีหารพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานอีกมาก

โอกาส (Opportunity=O)

๑. ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในกรณีโครงการใหญ่ที่เกินศักยภาพอยู่บ่อยครั้ง
๒. ผู้บริหารเห็นความสำคัญของบุคลากร ในด้านการเพิ่มพูนความรู้โดยการส่งให้ไปอบรมอยู่เสมอ
๓. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่ยังมีโอกาสด้านการพัฒนาให้เป็นแหล่งหารายได้ของชุมชน
๔. นโยบายความร่วมมือระหว่างท้องถิ่นในการจัดการปัญหาเชิงพื้นที่ เช่น สถานที่จำกัดขยะแบบบูรณาการร่วมกันของจังหวัดขอนแก่น
๕. นโยบายของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสในตำบล

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

๑. นโยบายรัฐบาลที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทำให้การบริหารงานขาดความต่อเนื่องและขาดงบประมาณในการดำเนินการตามนโยบาย
๒. ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาล้างน้ำ ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ

๓. กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้ยากต่อการปฏิบัติงาน
๔. การจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลมีแนวโน้มที่จะลดลง เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำ
๕. ปัญหาความขัดแย้งระดับชาติทำให้เกิดปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ
๖. ปัญหาความขัดแย้งระดับชาติ ทำให้เกิดความขัดแย้งในสังคม
๗. จำนวนงานที่เพิ่มขึ้นตาม แต่บุคลากรมีจำนวนเท่าเดิม
๘. การแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกันถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
๙. การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร เป็นงานที่ต้องอาศัยจิตสำนึก เป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจส่วนบุคคล จึงเป็นงานที่ค่อนข้างจะคาดเดาผลงานได้ยาก

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

โอกาส (Opportunity=O)

๑. ได้รับการสนับสนุนงบประมาณด้านสาธารณสุข เช่น งบประมาณจาก สปสช. ในการควบคุมโรคระบาด เช่น โรคไข้เลือดออก
๒. หน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาชน ให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการ
๓. นโยบายการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อให้ชุมชนสามารถดำเนินงานของชุมชนได้เอง
๔. นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลในการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน
๕. นโยบายการส่งเสริมเศรษฐกิจโดยการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

๑. ปัญหาน้ำท่วม ปัญหายุ้งแล้ง ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
๒. กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้ยากต่อการปฏิบัติงาน
๓. ปัญหาปัจจัยและต้นทุนการผลิตในภาคเกษตรกรรมสูง
๔. ปัญหาราคาสินค้าผลผลิตทางการเกษตรต่ำ
๕. จำนวนงานที่เพิ่มขึ้นตาม แต่ผลตอบแทนเท่าเดิม